

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.696/2022/4.

A felperes:

felperes, felperes címe.

A felperes képviselője:

Dr. Tóth Tímea kamarai jogtanácsos, felperes címe.

Az alperes:

alperes, alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Nehéz-Posony Katinka ügyvéd, ügyvéd címe

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 40.P.22.070/2022/6.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét részben megváltoztatja és kötelezi az alperest arra, hogy az általa kiadott felperes Hetilapban 2022. augusztus 4. napján megjelent 31. számában „cikk címe” című cikkel azonos helyen és betűszedéssel, az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 8 napot

követő legközelebbi számában az alábbi helyreigazító közleményt kommentár nélkül jelentesse meg:

„Helyreigazítás: a felperes 2022. augusztus 4-ei számában »cikk címe« című cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy a cég³ csomagszállítási feladatait a jövőben teljeskörűen a felperes végzi.

Ezzel szemben a valóság az, hogy a cég³ és a felperes által létrehozandó közös vállalat elsősorban csak webshopok számára kíván szolgáltatást nyújtani.”

Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 150.000 (százötvenezer-förint együttes első- és másodfokú perkölséget.

Kötelezi a felperest, hogy 63.000 (hatvanháromezer) forint, míg a kiadó-t, (alperes címe) hogy 21.000 (huszonegyezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket fizessen meg az államnak e határozat jogerőre emelkedését követő 60 napon belül az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlája javára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A felperes 2022. június 24-én befektetői közleményt tett közzé „a felperes a céggel³ közös vállalatot hoz létre teljeskörű csomaglogisztikai szolgáltatás biztosítására” címmel, amely szerint a felek közös vállalatot hoznak létre, a közös vállalat az üzleti ügyfelek – elsősorban webshopok – számára nyújt teljeskörű logisztikai outsourcing szolgáltatást, beleértve a raktározási, csomagolási, áruszállítási és kézbesítési feladatokat.

A felperes 2022. június 29. napján szintén befektetői közleményt tett közzé „a felperes központ fejlesztésének, illetve regionális támogató és adminisztratív szolgáltató központ létrehozásának esetleges támogatásáról” címmel. A közlemény szerint a Külgazdasági és Külügyminisztériumtól nem kötelező érvényű támogatási ajánlatot kapott, egyrészről 6.069.630.000 forint, másrészről 389.646.000 forint vonatkozásában, a két beruházás együttes értéke legalább 19 milliárd forint. A fenti támogatási ajánlatok a felek által kitárgyalt végleges feltételek kormány általi jóváhagyása, illetve a támogatási szerződés aláírása után válnak véglegessé.

A felperes 2022. július 1. napján újabb befektetői közleményt tett közzé részvényátruházás bejelentéséről, amely szerint a cég⁴ cég⁵ Zrt. bejelentette, hogy 2022. július 1. napján részvény adásvételi szerződés jött létre az cég⁶ részvényei 100%-ának megvásárlására. A tranzakció a vonatkozó jogszabályok által megkövetelt szabályozói engedélyek megszerzését követően lép hatályba.

[2] Az alperes 2022. augusztus 4. napján a felperes Hetilapban „cikk címe” címmel cikket jelentetett meg. Az írás bevezető részében ez szerepel: „Aggodalommal vették tudomásul az egyik feltörekvő magyar speditőr cég munkatársai, hogy heteken belül megszűnhet az állásuk. A cég1 kollégáihoz ugyanis az a hír érkezett, hogy a cég3 csomagszállítási feladatait a jövőben nem ők végzik, hanem a felperes. Önmagában nem lenne meglepő, hogy a magyar fuvarozási piacot torony magasan vezető tőzsdei cég a felperes tovább terjeszkedik, annál is inkább, mert a vállalat már egy bő hónapja közzétette, hogy közös céget hoz létre az állami postával.” Az írásban a következő közlés is szerepelt: „(...)a felperes. Utóbbinak se flottája, se elég sofőrje nincs a cég3i csomagszállítás elvégzésére és folyamatosan jelennek meg az álláshirdetéseik(...). Úgy tűnik a postával tervezett közös cégben a felperes olyan üzletet szimatolt, amelyben alacsony árakkal tud tarolni a piacon, miközben megerősíti a cég3 szerepét a csomaglogisztikában. Az online kiskereskedelem 2021-ben egyharmadával bővült, ami hasonló ütemű növekedést hozott a csomagszállításban is. Az előrejelzések szerint a jövőben sem kell megtorpanástól tartani, így tehát üzletileg nagyon is megalapozott volt a felperes és a cég3 döntése, hogy közös céggel szolgálják ki a webshopokat és a vásárlókat. Nem véletlen, hogy személy2 is a logisztikai ágazatot felforgató technológiai fejlődésről beszélt, amikor a felperes részvények 21%-ának felvásárlását indokolta.” Az írás közölte: „Klasszikus lenyúlásnak mindenek ellenére nem lehet nevezni a cég1 szerződési állományának átvételét, a cég3 szorványosan közzétett szerződési listája alapján a cég1 kontraktusai egyrészt kifutóban voltak, vélhetően nem függetlenül attól, hogy az állami vállalat a felperes-el együtt a saját kezébe akarta venni a csomagok szállítását.” Majd a cikk ezt írja: „A külügyminisztériumhoz tartozó állami befektetési ügynökség alig egy héttel azután, hogy a cég4 bejelentette vételi szándékát, aláírta a támogatási szerződést a felperes-el, amelyik több mint 6 milliárd forintot kap 19 milliárdba kerülő logisztikai, valamint regionális szolgáltatóközpontjának megvalósításához. Úgy tűnik személy2ot most már nem zavarja, ha közpénzekhez jut a tulajdonában lévő vállalat.” Később így fogalmaz az írás: „Apró, de talán nem mellékes körülmény, hogy a felperes fontos szereplő a magyarországi áruházcsoportok fuvarjainak teljesítésében, köztük az áruházcsoportban is. Az áruházcsoportba tavaly vásárolt be személy1 cégcsoportja, hozzájárulva ezzel személy3 kormányfő egyik törekvéséhez, hogy nagyobb legyen a magyar tulajdoni hányad a kiskereskedelemben. A szállítványozónak pedig akarva, akaratlanul jó rálátása lehet az ágazati szereplőinek üzleti megoldásaira.”

[3] Az alperesi írásban foglaltakat sérelmezve a felperes sajtó-helyreigazítási kérelemmel az alábbi közlemény közzétételére kérte az alperest:

„Helyreigazítás a 2022. augusztus 4-én kiadott felperes 31. számának 6-8. oldalán megjelent „cikk címe” című cikkben foglaltak kapcsán:

A felperes Cégcsoport hosszú évek óta kereskedelmi kapcsolatban áll a cég3 Zrt.-vel és ennek keretében 2010 óta átlátható tendereztetési folyamat eredményeként – más versenytársak mellett – kiválasztott alvállalkozója a cégnek3 a gerinchálózat kiszolgáltatásában. A felperes és az általa irányított cégcsoport tagok a cikkben megjelentekkel ellentétben ugyanakkor nem aktívak a cég3 megbízásából a csomagszállítás szolgáltatási területen és a cég3 által a közelmúltban végrehajtott tender eredményeként ebben a jövőben sem lesz változás.

Ahogy a korábbi tőzsdei közleményünkben is megjelent, a felperes a cég3 Zrt.-vel raktárlogisztikai ún. fulfillment szolgáltatás végzésére kíván közös vállalatot létrehozni,

amely független a csomagszállítási üzletágtól. A közös vállalat alapításához kapcsolódó jogi és üzleti modellezési munkák jelenleg zajlanak.

A felperes Cégcsoport, mint Európa egyik vezető logisztikai vállalata közel 3.000 darabos kamionparkjával, mintegy 3.500 gépjárművezetőjével, 5.600 fős teljes állományi létszámával és 240 ezer négyzetméter raktárfelületével szolgálja ki magas színvonalon több ezer ügyfelét, és valótlan az az állítás, hogy ne lenne megfelelő kapacitása akár a cég3, akár más Megbízó felkérésére csomagszállítási tevékenység végzésére. A Cégcsoport a cikkben szereplőkkel ellentétben nem a kapacitásainak hiánya miatt nem részese a cég3 csomagszállítási portfóliójának. A Cégcsoport több évtizedes tapasztalattal rendelkezik fuvarozási, szállítmányozási, raktárlogisztikai és ezen belül e-commerce szolgáltatások nyújtásában. A céggel3 létrehozandó az ún. fulfillment szolgáltatásra koncentráló közös vállalat úgy tudja hasznosítani a két vállalat egymást kiegészítő kompetenciáit, hogy közben a tulajdonosok számára is jelentős értéket teremtsen.

A cikk bármely valós tényalapot nélkülözve kelt olyan látszatot, hogy a felperes a közelmúltban bekövetkezett tulajdonosváltás miatt jutna állami támogatásokhoz, vagy lenne sikeres ügyfél akvizíciókban. A cikkben hivatkozott üzleti kapcsolatok (így a fentiek szerint a cég3 vagy az áruház esetében), illetve az állami támogatásokhoz kötődő projektek jóval a tulajdonosváltást, illetve a jelenleg zajló nyilvános ajánlattételt megelőzően keletkeztek. A felperes tőzsdei céggént transzparensszerűen működik, és a vállalat irányításáért nem a kisebbségi vagy jövőbeli kisebbségi részvényesek felelnek, hanem az igazgatóság és a felsővezetés tagjai. A Cégcsoport hisz a versenytársak közötti egészséges versenyben és a piaci alapon történő kiválasztásban, amely az ügyfelek – jelen esetben a cég3 és közvetetten a lakosság – kiszolgálási színvonalát és elégedettségét javítja.”

Az alperes a kérelemnek nem tett eleget.

[4] A felperes a keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest az alábbi helyreigazító közlemény közvetett és közvetlen kommentár nélkül történő, az ítéletet közvetlenül követő heti lapszámban való közzétételére ugyanazon a helyen, ugyanolyan módon, ugyanakkora betűméretben és ugyanolyan betűtípusban, ahogyan a sérelmezett újságcikk megjelenítésre került:

„Helyreigazítás a 2022. augusztus 4-én kiadott felperes 31. számának 6-8. oldalán megjelent „cikk címe” című cikkben foglaltak kapcsán:

A cikk valótlanul híresztelte, hogy a cég3 csomagszállítási feladatait a jövőben nem a cég1 végzi, hanem a felperes. Ezzel ellentétben a valóság az, hogy a felperes és az általa irányított cégcsoport tagok nem aktívak a cég3 megbízásából a csomagszállítás szolgáltatási területen, a felek között nincs erre vonatkozó szolgáltatási szerződés hatályban.

A cikk valótlanul állította, hogy a cég1 szerződésállományának átvétele van folyamatban a felperes által. A valóság ezzel szemben az, hogy az újságcikkkel ellentétben nem a cég1 szerződéses állományának átvétele volt folyamatban a sérelmezett újságcikk megjelenésekor a felek között, így ennek következtében a cég1 munkavállalóinak foglalkoztatási feltételeiben bekövetkezett bizonytalanság okozója sem a felperes Cégcsoport.

A cikk valótlanul állította, hogy a felperes-nek se flottája, se elég sofőrje nincs a cég3i csomagszállítás elvégzésére. Ezzel szemben a valóság az, hogy a felperes Cégcsoport közel 3.000 darabos kamionparkkal, mintegy 3.500 gépjárművezetővel és 5.600 fős teljes állományi létszámmal, illetve 240.000 négyzetméteres raktárlogisztikai felülettel rendelkezik az ügyfelek kiszolgálása érdekében. A Cégcsoport a cikkben szereplőkkel ellentétben nem a kapacitásainak hiánya miatt nem részese a cég3 csomagszállítási portfóliójának.

A cikk azt a valós tényt, hogy a külügyminisztériumhoz tartozó állami befektetési ügynökség támogatási szerződéseket írt alá a felperes Cégcsoport tagjával, abban a hamis színben tüntette fel, hogy a felperes a folyamatban levő tulajdonosváltás miatt jutott állami támogatásokhoz. A valóság ezzel szemben az, hogy az állami támogatásokhoz kötődő projektek 2020-as évben megkezdődtek, így évekkkel a sérelmezett cikk megjelenésekor folyamatban levő nyilvános vételi ajánlattételt megelőzően.

A cikk valótlanul állította, hogy a céggel² 85 hűtőautó is a felperes gépparkjába került. A valóság ezzel szemben az, hogy ekkora eszközpark nem került átadásra, mindösszesen 5 hűtős szerelvény került a felperes cégcsoportához.

A cikk azt a valós tényt, hogy a felperes cégcsoport fontos szereplő az áruházláncok fuvarjainak teljesítésében, köztük az áruházban is, abban a hamis színben tüntette fel, mintha a közelmúltban bekövetkezett tulajdonosváltás, személyl 30,99%-os (2021-es) részesedés szerzése miatt lenne sikeres ügyfél akvizíciókban a felperes cégcsoport. A cikkben hivatkozott üzleti kapcsolat 2016-ban, tehát évekkkel a 2021-es tulajdonosváltást megelőzően keletkezett az áruház és a felperes Cégcsoport között.”

Kérte, hogy kötelezze a bíróság kiadó-t a peres eljárással kapcsolatos perköltség megfizetésére.

[5] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy álláspontja szerint a kereset túlterjeszkedik a helyreigazítás keretein terjedelemben és tartalmilag is. Az egyes sérelmezett közlések nem sértők a felperesre nézve, ezért helyreigazításnak nincs helye akkor sem, ha valamely állítás téves vagy pontatlan.

A csomagszállítási feladatok vonatkozásában nem állított valótlan tényt, arra hivatkozott, amit a forrásai részére elmondtak és ami a cikk egészének tartamából kitűnik és amit nyilvánosan is megjelenő információk is alátámasztanak. A létrehozandó közös cég részben ugyanazokat a feladatokat látja el, amelyet korábban a cégl végzett, amelyből okszerű következtetést vonhattak le a cégl munkavállalói.

A cégl szerződéses állományának átvétele vonatkozásában hivatkozott az előző közlésénél kifejtettekre és arra, hogy a szövegből kiderül, hogy nem a felperes újonnan alapított cége miatt szűntek meg részben a cégl szerződései, hanem azok korábban lejárt szerződések voltak. A hivatkozott közlemény alapján pedig megállapítható, hogy bizonyos feladatokat a továbbiakban már egy másik szolgáltató fog végezni.

A „se flottája, se elég sofőrje nincs a cég3i csomagszállítás elvégzése” közlés körében, arra hivatkozott, hogy a felperes folyamatosan tesz közzé sofőrök felvételére irányuló álláshirdetéseket, amelyek azt támasztják alá, hogy nem rendelkezik ilyen jellegű kapacitással. A csomagküldő szolgáltathoz nem kamionkapacitásra van szükség, hanem kisebb, városi közlekedésre alkalmas furgonokra. Ez az állítás egyébként sem sértő a felperesre nézve.

A támogatási szerződésre vonatkozó közlése vonatkozásában kiemelte, hogy az nem valótlan és nem tüntet fel valós tényeket hamis színben és nem a felperesre vonatkozik, hanem személy2ra. A szöveg valós tényt közöl, az nem tartalmaz olyan következtetést, amit a felperes tulajdonít neki, hanem éppen fordítva, személy2nal kapcsolatban von le következtetést.

Az áruház szerződéses partnerségére vonatkozó közlés vonatkozásában kiemelte, hogy nem sugallta azt, hogy közös tulajdonos okán lenne a felperes partnere az áruház, való tényeket sorolt fel, a felperes által sérelmezettek nem következnek az írásából.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 180.000 forint ügyvédi munkadíjat áfamentesen, valamint, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására fizessen meg 36.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.

Ítéletének indokolásában hivatkozott a sajtószabadság és médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 1. § 11a. pontjára, a 10. §-ára és a 12. § (1) bekezdésére, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 276. § (5) bekezdésére és 266. §-ára, továbbá a Kúria PK 12. számú állásfoglalására.

Általánosságban kifejtette, hogy a sajtó-helyreigazítási jog a Ptk. Harmadik részében szabályozott személyiségi jogokkal egységesen értelmezendő, az a személyiségi jog speciális védelmét szolgálja. Ebből következik, hogy figyelemmel kell lenni a sajtó-helyreigazítási jog érvényesítésekor, hogy az objektíve téves, vagy pontatlan közlés egyúttal az érintettre nézve sértő-e, érinti-e az emberi méltóságot.

Vizsgálta azt is, hogy a felperes a cikk egészét tekintve érintett-e. Kifejtette, hogy az áruházi partnerségére vonatkozó közlés úgy tünteti fel a felperest, mint aki fontos szereplője a magyarországi áruházi láncok fuvarjai teljesítésének, ugyanakkor ezen közlés a felperesre nézve nem téves, nem valótlan, az személyre vonatkozik, nem a felperesre.

Az áttekinthetőség végett az egyes sérelmezett közléseket számozással látta el és azokat e szerint vizsgálta.

Az 1. sérelmezett közlés „a cég3 csomagszállítási feladatait jövőben nem a cég1 végzi, hanem a felperes” vonatkozásában kiemelte, hogy az Smtv. 6. § (1) bekezdése alapján az alperes nem köteles megnevezni a cikk alapját képező információt szolgáltató forrását, mely lehetőséggel élt is. Tanúként hallgatta meg a cikk íróját, akinek a nyilatkozata hitelességét nem volt oka megkérdőjelezni. A felperes által kiadott közlemény is alátámasztotta, hogy a cég3 tevékenységi körébe tartozó csomagszállítási tevékenység végzésére állapodott meg, amely során közös vállalatot kívánnak létrehozni, ennek keretében a felperes végzett volna csomagszállítási tevékenységet az internetes kereskedelemmel kapcsolatosan. Az átlagember szempontjából nem különül el a személyek közötti csomagküldés és az internetes vásárlásokhoz kapcsolódó áruszállítás, mint csomagküldés. A közlemény tartalmát helyesen értelmezve vonta le azt a következtetést az alperes, hogy a felperes a megállapodás alapján csomagszállítási tevékenységet kíván végezni részben a cég3 helyett, részben vele közösen. Az 1. számú közlést ezért valósnak minősítette.

A 2. kifogásolt közlés vonatkozásában visszautalt az 1. közlésnél kifejtettekre. A cikk lényegi mondanója a cég3 egyes résztevékenységének kiszervezését és annak lehetséges összefüggéseit taglalja. Amikor tehát a cikk szerzője úgy fogalmaz, hogy a felperesi cég átveszi a cég1 Kft. szerződési állományát, akkor a cég1 Kft. céggel3 történő együttműködésének átvételét kívánja megfogalmazni.

A 3. sérelmezett közlés, miszerint a felperesnek „se flottája, se elég sofőrje nincs a cég3i csomagszállítás” elvégzése körében, rámutatott, hogy a sofőrökre irányuló álláshirdetések folyamatos közzététele alapot adhat olyan következtetés levonására, hogy a felperesnek szüksége van további sofőrre a tevékenysége elvégzésére. Az, hogy ugyanebben az időszakban közös vállalatot kívánt létrehozni a céggel3, ugyancsak kellő alapot teremt a következtetés levonására, mely szerint a felperes bővíteni kívánja a fő tevékenysége elvégzéséhez szükséges eszközeit. Az sem kizárható, hogy egy újfajta szállítási karakter teljesítése eltérő személyi állomány és géppark meglétét feltételezi, azaz az újságíró tudomására jutott körülmények megalapozhatják a következtetését. Megjegyezte, hogy az

alperes rövid úton megkereste a felperest a cikk megjelenését megelőzően, amelyre a felperes nem reagált.

A 4. kifogásolt közlést is valós tartalmúnak minősítette, mert a felperes maga sem cáfolta, hogy azt követően írta alá a támogatási szerződést, hogy személy² nevéhez köthető cég⁴ bejelentette vételi szándékát. A következő mondat pedig nem a felperesre, hanem személy²ra vonatkozik, miszerint nem zavarja, hogy a közpénzekhez jutott vállalatban szerez tulajdont.

Az 5. közlés, miszerint a felperes gépparkjába „85 hűtőautó” is került a cég² megvásárlása során, vonatkozásában azt állapította meg, hogy az lényegtelen tévedésnek minősül, a cikk tényleges tartalmához képest semmilyen jelentőséggel nem bír.

A 6. közlés, az áruház partnersége vonatkozásában a felperes érintettségének hiányát állapította meg a már korábban kifejtettek szerint.

Mellőzte a felperes által megjelölt tanúk meghallgatását, mivel az alperes úgy nyilatkozott, hogy nem vitatja azon tényállításokat, melyek alátámasztására a tanúkat a felperes kihallgatni kérte.

A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján határozott.

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a keresete szerinti helyreigazító közlemény közzétételére kérte kötelezni az alperest azzal, hogy az 5. számú közlés, a cég² tranzakció kapcsán átvett géppark méretére vonatkozóan, a helyreigazításra irányuló kérelmét elutasító rendelkezését nem támadja.

Előadta, hogy álláspontja szerint téves az elsőfokú bíróság azon álláspontja, mely szerint a helyreigazításhoz az is szükséges, hogy az objektíve téves, vagy pontatlan közlés egyben sértő is legyen, az Smtv. 12. § (1) bekezdése ilyen feltételt nem szab a helyreigazítási joghoz.

Valamennyi közlés vonatkozásában megállapítható az érintettsége.

Az előzetes megkeresés értékelése körében rámutatott, hogy senkinek sem kötelessége a sajtónak nyilatkozni, az nem befolyásolja a sajtó-helyreigazításhoz való jogosultságát, azonban jelen esetben a megkeresés félreérthető volt.

Az egyes sérelmezett közlések kapcsán rámutatott, hogy az 1. sérelmezett közlés nem valós, ugyanis a közlemény fulfillment szolgáltatás nyújtására irányuló olyan közös cég létrehozásáról szól, amely átveszi a webáruház tulajdonosoktól és egyéb online kereskedelemmel foglalkozó vállalatoktól a teljes logisztikai folyamatot, ezáltal kiszervezésre kerül az értékesített termék raktározása, készletezése, csomagolása és kiszállítása. Az alperesi sajtótermék olvasói különbséget tudnak tenni az általuk postán feladott csomag és egy interneten vásárolt termék kiszállítása között. Amennyiben ez mégsem lenne elvárható, az már egészen biztosan az, hogy értse a különbséget a teljes csomagszállítás üzletág kiszervezése és egy részfeladat közös cég útján történő elvégzése kapcsán. A cikk nem tette meg ezt az elkülönítést, tévesen a teljes csomagszállítási üzletág kiszervezéséről szólt, ezt pedig nem igazolhatja az alperesnek az informátorra vonatkozó hivatkozása.

A 2. közlés vonatkozásában hivatkozott az 1. közlésnél kifejtettekre.

A 3. közlés vonatkozásában hangsúlyozta, hogy az alperes semmilyen módon nem bizonyította ezen állításának valóságát. A hagyományos közúti áru fuvarozási szolgáltatás mellett jelentős raktárlogisztikai, disztribúciós üzletággal rendelkezik, ezen felül megfelelő számú sofőrállománya van, akár egy csomagszállítási tevékenység ellátására is. Az

álláshirdetése a természetes fluktuáció miatt jelennek meg, ebből nem vonható le következtetés a nem megfelelő kapacitására.

A 4. sérelmezett közlés vonatkozásában hangsúlyozta, hogy azt nem a valótlansága okán sérelmezte, hanem azért, mert a valós információt úgy állítja be, mintha azok összefüggésben állnának egymással. Az elsőfokú bíróság ítélete azonban nem reflektált ezen kérelmére, kifejezetten csak arról rendelkezett, hogy a megállapítás valós.

A 6. közlés vonatkozásában kiemelte, hogy álláspontja szerint e körben az írás két valós, egymással össze nem függő állítást tartalmaz, amely együtt szerepeltetve hamis látszatot kelt, úgy mintha azok egymásból következnenek. Ezen értelmezés erőteljesebben érvényesül a 4. sérelmezett közléssel együttesen figyelembe véve.

[8] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

Álláspontja szerint az, hogy a cikk bizonyos pontjai a felperesről szólnak, nem alapozza meg a cikk valamennyi állításával kapcsolatos keresetösségi jogát, amennyiben a kifogásolt állítás már nem róla szól. Fenntartotta azon álláspontját, hogy habár nem tényállási eleme az Smtv. 12. § (1) bekezdésében foglalt helyreigazítási jognak az, hogy a valótlán tényállítás egyúttal sértő is legyen, mégis az fogalmilag szükséges eleme a helyreigazításnak.

Az egyes kifogásolt közlések vonatkozásában hangsúlyozta, hogy az 1. közlés egy megfelelő tényalappal rendelkező, okszerű következtetésnek minősül, amit mind a felperesi közlemény, mind pedig a forrása alátámasztott. Az elsőfokú ítélet helytállóan rögzítette, hogy az átlagos újságolvasó nem tesz különbséget a magánszemélyek közötti csomagküldés és a webáruházak által bonyolított vásárláshoz köthető csomagküldés között, ugyanakkor a felperes sem fejtette ki, hogy ez utóbbi lényegét tekintve mennyiben teljesen más szolgáltatás, miért lenne valótlán a közlése.

A 2. közlés vonatkozásában hivatkozott az 1. közlésnél előadottakra.

A 3. közlés vonatkozásában kiemelte, hogy a felperes kérelme ellentmondást tartalmaz, ugyanis arra hivatkozik, hogy egyfelől nem végez csomagküldő szolgáltatást, másfelől azt állítja, hogy rendelkezik a megfelelő gépkocsi- és sofőrállománnyal. A nyilvánosan elérhető adatok alapján okkal következtetett arra, hogy a felperes nem rendelkezik megfelelő állománnyal az adott szolgáltatás vonatkozásában.

A 4. közlés vonatkozásában rámutatott, hogy a közlés egyetlen eleme sem valótlán, az állítás nem tartalmaz olyan értelmezést, amelyet a felperes tulajdonított neki, nem a felperessel kapcsolatban fogalmaz meg véleményt.

A 6. pont vonatkozásában a felperes kiragadta a szövegkörnyezetből a sérelmezett mondatot, olyan valótlán tartalmat tulajdonít neki, amely a cikkben nem szerepel, nem utalt közelítőleg sem arra, hogy a felperes sikere a nevezett áruházlánc beszállítói között minek köszönhető.

[9] A felperes fellebbezése részben megalapozott.

[10] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[11] A felülbírálat során a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésre utaló körülményt nem észlelt, ezért az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelemre tekintettel a Pp. 383. § (2) bekezdés alapján az ügy érdemében döntött, és azt részben megváltoztatta.

[12] Helytállóan hivatkozott arra a felperes, hogy az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerinti sajtó-helyreigazítási jognak nem feltétele az, hogy a valótlan közlés egyúttal az érintett személyére vonatkozóan sértő is legyen. A PK 12. számú állásfoglalás szerint „a közvélemény tájékoztatása szempontjából nem jelentős, a helyreigazítást kérő személyiségének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések” azok, amelyek esetén nem indokolt a helyreigazítás, azonban a sajtó-helyreigazítási jog érvényesíthetőségének nem feltétele az, hogy a sérelmezett közlés egyúttal személyiségi jogot sértő is legyen.

[13] Az egyes sérelmezett közlések vonatkozásában a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá, azzal, hogy a már hivatkozott PK 12. számú állásfoglalás II. pontja szerint a sajtó-helyreigazítás iránti igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni.

[14] A 1. sérelmezett közlés valós jelentése az, hogy a felperes nem csupán a 2022. június 29-ei közlemény szerint a céggel3 létrehozandó közös vállalat keretében végez majd csomagszállítási feladatokat, hanem a cég3 számára teljeskörűen, amely egyértelműen túlmutat a közlemény szerinti tevékenységén. Ezen értelmezést az okozza, hogy az alperesi írás a felperes csomagszállítási tevékenységére vonatkozó állítólagos híreket úgy minősíti, hogy a felperes „tovább terjeszkedik”, de azt nem tartja meglepőnek, mert korábban már a közös vállalat létrehozását jelentették be a céggel3. Az alperesi írás tehát a közös vállalat létrehozásának bejelentése okán nem tartja meglepőnek azt, hogy a felperes tovább terjeszkedik, tehát azt, hogy a befektetői közleményben foglaltakon túl, további csomagszállítási feladatokat is el fog látni a felperes.

Az alperesi írás későbbi részeiben a közleményben megjelölt közös cég csak az online kiskereskedelem vonatkozásában, a webshopok kiszolgálásával kapcsolatosan kerül megjelenítésre. Tehát még az írás későbbi részeiben egyértelműen az online kiskereskedelemmel kapcsolatosan kerül megemlítésre a közös cég és az abban kifejtendő felperesi tevékenység, addig az írás első bekezdésében ezen új csomagszállítási feladat nincs szűkítve az online kiskereskedelemre, hanem a csomagszállítási feladatok teljeskörű ellátását hírszteli az alperes.

Ezen közlése valóságát az alperesnek kellett bizonyítania. A Fővárosi Ítéltábla e körben megjegyzi, hogy a Smtv. 6. § (1) bekezdése alapján a sajtószervet nem vitásan megilleti az információ forrása kilétének védelme. Ezen jog azonban nem mentesíti az alól, hogy az információ, a közlés valóságát bizonyítania szükséges. Önmagában azon körülmény, hogy az információforrással kapcsolatban álló újságíró tanúvallomást tesz, nem bizonyítja azt, hogy az

informátor által elmondottak megfelelnek a valóságnak. Mivel az I. rendű alperes a csomagszállítási feladatok teljeskörű felperes általi ellátására vonatkozó közlését nem bizonyította, ezért helyreigazításra köteles.

[15] A 2. közlés ténylegesen az első közléshez kapcsolódik, e körben a [19] pontban kifejtettekre utal a másodfokú bíróság.

[16] A 3. közlés vonatkozásában hangsúlyozandó, hogy a már hivatkozott PK 12. számú állásfoglalás szerint a helyreigazítást kérő személyiségének megítélése szempontjából közömbös részletek vonatkozásában a helyreigazítási jog nem illeti meg az érintettet. A felperes a keresetlevelében maga adta azt elő, hogy a cég3 megbízásából a csomagszállítás szolgáltatási területen nem aktív és ebben a jövőben sem lesz változás. Éppen ezen körülmények folytán a felperes társadalmi megítélése szempontjából, – de még a gazdasági szereplők általi megítélése szempontjából is – lényegtelen, közömbös részlet, hogy egy általa el nem látott és az alperesi írás megjelenésekor ellátni nem is kívánt tevékenységhez a szükséges humán-erő-, illetve tárgyi forrásokkal rendelkezik-e, ezért e körben helyreigazításnak nincs helye.

[17] A 4. közlés vonatkozásában nem volt vitás a felek között, hogy az ott felsorolt tények a valóságnak megfelelnek. A cég4 cég5 Zrt. vételi szándéka bejelentésének időpontjában a felperes még nem írta alá a támogatási szerződést, akkor csak nem kötelező érvényű ajánlattal rendelkezett. A PK 12. számú állásfoglalás alapján a sérelmezett részben az alperesi írás nem azzal a valós tartalommal bír, hogy cég4 cég5 Zrt. és azáltal személy2 vételi szándéka kihatással volt a támogatási szerződés aláírására, hanem azzal, hogy személy2 olyan cégben kívánt tulajdonrészt szerezni, amely – a támogatási szerződés folytán – közpénzekből részesül.

[18] A 6. közlés vonatkozásában a cikk PK 12. számú állásfoglalás szerinti értelmezése alapján nem vonható le olyan következtetés, hogy az írás azt a látszatot keltette, hogy személy1 tulajdonosi minősége miatt kapott volna megrendelést a felperes. Ezen részében a cikk személy1-nek az áruház-ban való tulajdonszerzését értékeli akként, hogy az elősegíti a kormányfő egyik törekvését, a felperesi társaságban való tulajdonosi minősége pedig elősegítheti a kiskereskedelmi ágazat szereplőinek üzleti megoldásainak megismerésében.

[19] A PK 15. számú állásfoglalás alapján a bíróság a határozatában a kérelem és az ellenkérelem korlátai között, belátása szerint állapítja meg a helyreigazítás szövegét. A felperes az 1. számú közlésre vonatkozó helyreigazításban és az abban megjelölt való tények körében ténylegesen azt sérelmezte, hogy a jövőben nem teljeskörűen végzi a cég3 csomagszállítási feladatait, és a másodfokú bíróság is erre vonatkozóan látta indokoltnak a helyreigazítást. Ahhoz, hogy az olvasók a valós történeteket megértsék, a Fővárosi Ítéltábla azt is szükségesnek tartotta, hogy a közlemény a való tényeket is félre nem érthetően kifejezésre jutassa, ezért a valóságot is feltüntetni rendelte, ezáltal megismerhetővé válik,

hogy a befektetői közlemény szerint a felperes mely piaci területen végez majd csomagszállítási feladatokat a cég3 számára. A valótlanság feltüntetése pedig ténylegesen a 2. számú sérelmezett közlést is helyreigazítja, ezért a valótlanság megjelölésének további ismételése nem volt szükséges.

[20] A felperes fellebbezése részben eredményre vezetett, ezért a másodfokú bíróság határozata folytán az elsőfokú bíróság által megállapított pernyertességi és pervesztességi arány megváltozott, az a felperesre terhesebben 1/4-3/4-re változott, ezért az alperes tényleges pernyertessége 1/2 arányú, így a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján a felperes is ilyen arányban köteles a perköltség megtérítésére az első- és a másodfokú eljárás vonatkozásában is. A Fővárosi Ítéltábla a perköltség mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján, de a felperesi pernyertesség tényleges arányára figyelemmel állapította meg.

[21] A személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja, a 42.§ (1) bekezdés a) pontja, valamint a 46. § (1) bekezdése alapján számított 36.000 forint eljárési és 48.000 forint fellebbezési illeték megfizetésére a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. §-ában foglaltak szerint, a másodfokú bíróság az eljárásban irányadó pernyertességi arány alapján kötelezte a felperest, valamint a Pp. 499. § (1) bekezdése alapján, az alperesi hetilapot kiadó jogi személyt.

[22] Tájékoztatja a felperest és a kiadó-t, (alperes címe), hogy a fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pontja].

Budapest, 2023. január 10.

Dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró